

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

מוגש מאת 'הקו החרדי'

ב בנים להדדי - לא יומתו אבות על בנים [ולא בן] רב
 בנים לעלמא - סברא הוא. כדתניא: אין העדים נעשין זוממין עד שיזומו שניהן. ואי בנים לעלמא כשרין - נמצא עד זומם נהרג בעדות אחיו! ח
 וליתעמיך הא דתני: ג' אחין ואחד מצטרף עמהן הרי אלו ג' עדיות, חקשה רבא:
 והן עדות אחת להזמה. נמצא עד זומם משלם ממון בעדות אחיו!
 הזמה מעלמא קאתי. ה"ג: הזמה מעלמא קאתי. - אלא,

בנים לעלמא - מדכתיב וּבָנִים וְלֹא בֵן אִם עַל אֲבוֹת

ואף קרובי האם דאבות אבות פעמיים, אם אינו לקרובי האב תנהו לקרובי האם.

ואף לזכות דיומתו יומתו, אם אינו ענין לחובה - תנהו ענין לזכות.

ואף לדיני ממונות משפט אַחַד יִהְיֶה לָכֶם - משפט השוה לכם.

ג' הבנות להעמיד דברי רב

רב: לא יעיד לי, אחי אבא בנו וחתנו. אף אני לא אעיד לו, בני וחתני.

ואף דלא תנן שלישי בראשון

א. חתנו דמתני' היינו - חתן בנו. ולא תני בן בנו דקמ"ל דבעל כאשתו

וקשה דר"ח: שמונה אבות שהן עשרים וארבעה - הני שלושים ושנים הן?!

אלא ב. לעולם חתנו ממש, ונקרא חתן בנו שבא מעלמא כדור אחר הוא

א"ב הו"ל שלישי בשני, ורב אכשר שלישי בשני!

אלא ג. רב: כר"א דכשם שאחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו

- כך בן אחי אבא לא יעיד לי, הוא ובנו וחתנו.

ואף שרב הכשיר שלישי בשני,

רב - חלק בחדא דלא יומתו אבות על בנים ובנים - לרבות דור אחר.

ולדא: על בנים - פסולי דאבות שדי אבנים.

קרובים נוספים שנפסלים

רב נחמן: לא יעיד לי אחי חמותי, בן אחי חמותי, בן אחות חמותי

ותנא ותנא: בעל אחותו, ובעל אחות אביו, ובעל אחות אמו, הן ובניהן וחתניהן.

רב אשי מעולא: אחיו, ואחיו אביו, ואחיו אמו, הן ובניהן וחתניהן בן ובת אחות חמיו.

מהו שיעיד באשת חורגו?

כח: שאלו לרב

בסורא: בעל כאשתו. בפומבדיתא: אשה כבעלה.

מר"ג: מניין שהאשה כבעלה - ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו

לא תקרב דדתך היא אף דאשת דודו היא! - מכלל דאשה כבעלה.

ובעל אמו הוא ובנו וחתנו.

בנו הא היינו אחיו?

א. רי"ר: היינו אחי האת.

רב חסדא: הכשר באחי האת. שלא סבר לדרי"ר ותנא אחיו מן האב ותנא מן האם

רב חסדא: אבי חתן ואבי כלה מעידין זה על זה, שהם כמגופה שלא דומה לחבית.

מעיד אדם לאשתו ארוסה.

רבב"ח:

רבינא: להוציא, ולא להכניס, ולא היא דאף להוציא אינו נאמן.

כדעולא: ארוסה לא אונן ולא מטמא לה מתה אינו יורשה, מת גובה כתובתה

ודחי' הדימוי: דלענין טומאה וירושא ב'שאר' תלה הכתוב ואכתי אי"ז קורבה

אבל בעדות משום קירוב דעת הוא, והא קרובה דעתה אליו.

חורגו לבדו.

ת"ר: חורגו לבדו. רבי יוסי: גיסו. ותניא אידך: גיסו לבדו, ר"י: חורגו.

א. ה"ק: חורגו, וה"ה לגיסו. ואתך אר' יוסי: גיסו לבדו, וה"ה לחורגו.

אלא מתניתין: דתני גיסו, הוא ובנו וחתנו, מני? לא רבי יהודה ולא רבי יוסי!

ב. ואלא ה"ק: חורגו לבדו, אבל גיסו - הוא ובנו וחתנו.

וכא ר' יוסי לומר: גיסו לבדו, אבל חורגו - הוא ובנו וחתנו.

ואלא הא דר"ח: שמונה אבות שהן עשרים וארבעה, לא כרבי יוסי ולא כר"י!

חורגו לבדו, אבל גיסו - הוא ובנו וחתנו.

ואתך אר' יוסי: גיסו, וכ"ש חורגו. ומתני' ר"י, וברייתא ר' יוסי

ר"י משמואל: הלכה כרבי יוסי.

מתנה שהיו חתומים עליה ב' גיסים

סבר רב יוסף להכשירה. דהרי שמואל פסק: הלכה כרבי יוסי.

א"ל אביי: ממאי דכרבי יוסי דמתני שהכשיר, אולי כר' יוסי דברייתא שפסל

- השיבו: שלהדיא אמר כגון אני ופנחס [שהיו אחי וגיסו ולא גיסו דעלמא]

- ושמואל: כגון אני ופנחס - משום דגיסו קאמר!

לך קנה בעדי מסירה כרבי אלעזר.

א"ל: הא מודה ר"א במזויף מתוכו שפסול

שאלו אביי